

Det, vi nu gør – og det er jo prisen for at gøre det, vi nu gør – det er, at vi opretter et tredje system med en ny regel. Men det gør jo, at vi kan risikere, at hr. Poul Nødgaard en anden dag kommer og bebrejder regeringen og andre, at vi har for meget bureaukrati og for mange regler og for mange systemer, og spørger, hvorfor vi dog har så mange systemer i stedet for bare at have ét eller to systemer.

Dér vil jeg så kunne sige: Jamen det er da rigtigt, at vi har for mange regler og systemer, men det er jo prisen for, at man ikke vil acceptere, at det at bruge de eksisterende systemer så gav nogle forskelle; altså opretter vi et tredje system. Og dér synes jeg, vi skylder befolkningen at sige, at det er jo det valg, man står over for.

Politik er jo desværre sjældent valget mellem en god løsning og en dårlig løsning. Der er jo næsten altid problemer ved de løsninger, vi vælger, og problemet ved denne løsning er altså, at vi får en ny regel ind i vores sociale system.

Men jeg er villig til at betale den pris for at få denne løsning, for jeg synes, det er meget vigtigt, at befolkningen ikke får den oplevelse, at vi sjusker med deres skatte kroner, men derimod, at vi tager dem meget alvorligt.

Og så vil jeg egentlig blot sige, at jeg er glad for den brede støtte, der har været til forslaget, og selvfølgelig kan give tilsagn om at medvirke til en afklaring af de spørgsmål, der har været stillet fra talerstolen, i udvalget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg havde nær spurgt mig selv: Drømmer du, eller er du vågen? For det, som sagen her drejer sig om, er jo ikke, at der skal oprettes et nyt system i den forstand. Der er tale om, at en kategori af personer nu skal behandles sådan, at de får folkepensionens grundbeløb i stedet for, at man i øjeblikket måler ud til højre og venstre, hvor meget de skal have af det ene og det andet. Så man afskaffer én kategori og opretter en ny, der bliver betydelig lettere at administrere, fordi de pågældende personer nu blot skal have folkepensionens grundbeløb.

Så jeg kan ikke forstå, at socialministeren for ligesom at pynte lidt på sagen kan stå og fremstille det for Folketinget, som om det er Dansk Folkepartis skyld, at man nu opretter et nyt stort bureaukratisk system, for vi opretter jo ikke noget nyt system; vi afskaffer ét system og laver et nyt, der er meget enklere og smidigere.

Socialministeren (Karen Jespersen):

For klarhedens skyld vil jeg bare lige tilføje, at det system, vi bruger i dag, er det eksisterende kontanthjælpssystem, hvor der jo i dag er nogle enkle, faste ydelser og bliver udbetalt en bestemt, fast sats.

Og nu laver vi så et nyt system, der kræver en ny paragraf, hvor vi siger, at hvis man ikke har boet i landet det meste af sit liv og der har været de og de omstændigheder, så skal man have en tredje ydelse.

Og hr. Poul Nødgaard har da ret i, at der ikke bliver det store bureaukrati, men det betyder altså, at vi får en ny paragraf eller et nyt stykke i vores lov, og dér har man så hængt sig i, at vore love er så enormt omfattende og indeholder så mange paragraffer, men som jeg sagde før, synes jeg, vi skylder befolkningen at forklare, hvorfor det her ikke har været lavet om før.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 86: Forslag til lov om trafikstøtte til de mindre øer.

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen). (Fremsat 14/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Holger Graversen (S):

Med lovforslaget her lever regeringen op til den dagsorden, som alle Folketingets partier vedtog den 18. marts i år.

Den dagsorden pålagde regeringen at fremlægge en samlet og langsigtet økonomisk løsning til sikring af færgebetjeningen af de min-